

18 VÅR EPOK

18.1 Inledning

¹Esoteriken indelar världshistorien i astronomiska epoker, zodiakepoker, om c:a 2500 år. År 1950 gick Fiskarnas epok till ända och började Vattumannens. Under sistförflutna epok var det sjätte departementets emotionalenergi, som väsentligen påverkade mänskligheten. Under nuvarande epoken äro sjunde departementets vibrationer dominerande.

²Under Vattumannens zodiakepok (1950–4450) är det särskilt de, som ha sjunde departementet i något av sina höljen, vilka draga fördel av hithörande kosmiska vibrationer. Emellertid äro alltid alla sju departementen aktiva, om än ej alla lika aktiva. De människor, som icke ha något hölje tillhörande sjunde departementet och därför icke alls kunna draga fördel av även de mindre aktiva departementens energier, inkarnera icke utan avvakta sina möjligheter, sovande i sitt kausalhölje.

³Senaste epoken har varit en subjektivismens epok, i vilken mentaliteten behärskats av livsokunnighetens godtycke, hugskott och allsköns fiktioner. Denna subjektivism ersättes under närmaste århundradena (allting tar sin rundliga tid) av lagstadgad ordning inom alla mänskliga förhållanden, av objektiv och saklig uppfattning av livsrelationerna med deras kontinuerliga förändringar enligt evolutionens fundamentallag. Ritual och ceremoni ha varit okunnighetens försök att efterhärma naturprocessernas lagenlighet och ändamålsenlighet utan förståelse för de energier, som måste påverka såväl materiaspekten som medvetenhetsaspekten i och för avsett resultat.

⁴I sjunde departementets epok komma energierna från andra och femte departementen att kunna göra sig gällande på förut otänkbara sätt. I fysiskt avseende är sjunde departementet det ojämförligt viktigaste. Det är i det fysiska allting måste förvärvas, allting visa vad det duger till, allting måste vara förankrat. Fysiska världen, fysiska materien är förutsättningen för möjliga upptäckten av "ande och materia", medvetenhet och materia, såsom två skilda aspekter och därmed också identifieringen av rörelsespekten. Det är i fysiska världen dessa motsättningar måste upphävas och förståelse för enhetens nödvändighet förvärvas. När fysiska världen blivit ett paradiset, så är hela kosmos ett paradiset och har nått sin fullkomlighet, har kosmiska ändamålet blivit uppnått i första instans.

⁵Under en zodiakepok hinna de sociala etc. förhållandena så stabiliseras, att de förefalla vara en livets slutprodukt. Därav illusionen, att det bestående är det enda riktiga, enda verkliga. Filosofer à la Hegel använda sitt skarpsinne på att bevisa detta. Men när den nya epoken inträder med helt andra departementsenergi, visar det bestående sin livsoduglighet. Inse icke människorna detta och anpassa sig efter de nya betingelserna, så leda de nya vibrationerna till en revolution av det bestående. De båda världskrigen gjorde samma tjänst. Den gamla emotionalkulturen utgjorde ett hinder för kommande mentalkultur. Den kamp, som ännu pågår mellan det gamla och det nya, fortsätter, tills nya synen på gamla kulturföreteelserna trängt igenom alla områden av mänskligt liv.

⁶De totala omändringarna innebära våldsamma omstörtningar. Planetregeringen, som övervakar mänskliga medvetenhetsutvecklingen, tillser nämligen att tillräckligt många klaner på barbarstadiet inkarnera. Dessa sakna förståelse för kulturen och ägna sig åt att rasera det bestående. När förstörelseverket är fullbordat, födas klaner på högre stadier med uppgift att bygga upp den nya kulturen på ruinerna av den gamla. "Nytt vin skall slås i nya läglar." Det är första departementets sak att tillse, att de gamla läglarna förstöras.

⁷Utan esoterisk kunskap är det omöjligt för mänskligheten att inse, att de olika civilisationerna och på dem byggda kulturerna utgöra olika utvecklingsstadier. När mänsklighetens totalmedvetenhet tillgodogjort sig vad därmed avsågs, ha de gjort sin tjänst och måste ersättas med nya civilisatoriska och kulturella livsformer. Oinvigda, som bevittna undergången av det

numera livsodugliga, tro alltid, att en slutgiltig katastrof är oundviklig. Kunskapen om livet ger vissheten om att evolutionen går sin gilla gång. Planetens historia innehåller så många katastrofer intill gränsen för allt livs förintelse, att esoterikern tar alla dylika med oförlorbar förtröstan på högre rikens allvishet och allmakt.

⁸Liksom individen föds, utvecklar och avvecklar sina höljen, så ock civilisationerna. De uppstå och uppnå sin mogenhetsålder för att därefter avtyna och försvinna.

⁹Allt vad form heter är förgängligt. Det finns endast två tryggheter: ett starkt personligt liv och en förankring i omistliga värdet, essentialiteten, enhetslivet. Vår tid bevitnar bortdöendet av en civilisation och födslovåndorna av en ny. De former, vari de eviga sanningarna förvarats, gå mot sin upplösning, och nya livsodugligare former växa fram. De gamla ideologierna ha förlorat sin livskraft. Överallt höres ropet på större ändamålsenlighet, nya religiösa, politiska, pedagogiska och ekonomiska former för friare tankeliv. Att de, som för sin existens äro beroende av de gamla formerna, med all kraft bekämpa de nya, är förståeligt, men de kämpa fåfängt. Detta för till en onödig, smärtsam och grym kamp. Samma företeelser fås i individens liv: felaktigt tänkande, livsfientliga fysiska vanor och förfelad emotional inställning bryta ner organismen. Emellertid är döden förnyaren för såväl individ som civilisation. Utan förnyelse skulle ett statiskt tillstånd råda som vore värre än något annat. Realiteterna äro bestående, formerna tillfälliga och dömda att ersättas. Jaget är oförgängligt.

¹⁰Vad som utmärker den nya epoken är att för första gången mänskligheten tack vare uppnådd intellektuell vakenhet kommer att kunna följa processen, det gamlas bortdöende och det nyas födelse. Förståelsen för rytmen i tillvaron och för motsättningen mellan medvetenheten i fjärde och medvetenheten i femte naturriket blir allt större. (Den gamla sammanställningen "andemateria" betydde bl.a. den motsättningen.)

18.2 Mellan två epoker

¹Vi bevittna i vår tid undergången av en civilisation och kultur, som stelnat i livshämmande emotionala och mentala ideologier, i livsodugliga samhälls- och statssystem. Livsodugligheten visar sig i oförmåga av fortsatt utveckling, vilket nödvändiggör omstörtande revolutioner. "Det som icke vill gå med godo får gå med ondo." Liv är oavbruten förändring, och den, som ej vill följa med denna och tjäna evolutionen, gör sig själv urarva.

²Den gamla civilisationen var dömd att försvinna. Den gick under i de båda världskrigen (1914–1945). Den hade bevisat sin livsoduglighet, uttryck som den var för individualistiska viljan till makt, den hänsynslösa individualismens egoism. En ny tidsålder är inne, som kommer att bli uttryck för den universalistiska viljan till enhet. Planethierarkiens sju departement sysselsätta sig med att inspirera människorna till gemensamhetssträvan och uppbyggande av en ny kultur. Även om detta nya icke når sin stadga förrän om c:a fem hundra år, kunna redan tecken skönjas, vilka varsla om en ny tid.

³De båda världskrigen (1914–1945) voro nödvändiga för att sopa bort de åskådningar, som stodo hindrande i vägen för riktig uppfattning av tillvarons mening och mål; för att röja undan den självgoda, självbelåtna egoism, som behärskade tänkesätten och gjorde "nationernas förbund" till en vrångbild av idealet. Risk finns emellertid, att mänskligheten glömmet gjorda lärdomar och återvänder till sina gamla betraktelsesätt, att den invaggar sig i illusionen av falsk fred: tron på att de vunna resultaten äro säkrade.

⁴Det är ett gängse talesätt även bland det slaget esoteriker, som riktigare borde kallas "ockultister", att vår tid är "materialistisk". Rätta uttrycket är givetvis "fysikalistisk", eftersom varken filosofer eller vetenskapsmän (teologer kunna alldeles lämnas åsido såsom de ohjälpliga fikcionalister de äro) ens ana existensen av en hel serie allt högre, överfysiska materievärldar.

⁵Utän esoterikern kommer vetenskapen aldrig att kunna besvara frågorna "vad och varför". Fiffikusarna ha insett detta och utpekulera en filosofi, som skall lära, att dessa två frågor bero på

okunnighet och numera tillhöra avfärdade vidskepelser, liksom all "metafysik".

⁶Vetenskapen har utan undersökning avfärdat alla esoteriska fakta som vidskepelser. Därmed har den dömt sig själv som ovederhäftig.

⁷Filosofier à la Bertrand Russell ha övertygande klargjort, att de sakna alla förutsättningar bedöma storheter som Pytagoras och Platon. Vad de veta om dessa storas tankeliv är endast en samling legender.

⁸Det är verkligen på tid att några tusen kausaljag inkarnera för att göra slut på vetenskapsmännens förmätenhet. Modern filosofi anstränger sig att alltmer idiotisera det lilla förnuft, som finns kvar.

⁹Den övergångsperiod, som tog sin början med de båda världskrigen (1914–1945), har i såväl emotionellt som mentalt hänseende stora likheter med den, som inledde Fiskarnas zodiakperiod. Den uppvisar samma tendens till upplösning av alla begrepp. De moderna begreppsanalytikerna verka vara inkarnationer av de sofisterna, som Sokrates sökte bekämpa. Även vår tid uppvisar en "Sokrates" (D.K.). Honom kan man icke slå ihjäl. Men man gör allt för att tiga ihjäl honom.

¹⁰I denna period av övergång till ny epok med ofrånkomliga upplösningen av härskande ideologier bli de flesta förvillade och många desperata. De fasta normer, som man trott evigt oföränderliga, visa sig ohållbara. Seder, bruk, konventioner, betraktelsesätt förkastas. Människorna bli alltmer desorienterade. Såsom Bertrand Russell säger: "Människorna känna sig ofta djupt osäkra beträffande vad som är rätt och orätt. De äro till och med ovissa, huruvida rätt och orätt är något annat än gammal vidskepelser."

¹¹I själva verket äro människorna icke så primitiva som man skulle kunna sluta sig till av deras beteenden. När den esoteriska helhetssynen trängt igenom, få vi också se de bättre sidorna av deras väsen, medan de nu mest visa sina sämsta.

¹²I den allmänna desorienteringen i verklighets- och livshänseende ha många måst nöja sig med en åskådning, som ingalunda motsvarar deras verkliga utvecklingsnivå (graden av livsförståelse). Det har felats ett vetenskapligt tankesystem, som kunnat allmänt godtagas såsom arbetshypotes. Många ha därför hamnat i skepsis. Såväl den judiska världsåskådningen i gamla testamentet som de åskådningar filosofien kunnat erbjuda ha visat sin ohållbarhet. Och vetenskapens hypoteser ha en alltför kort livslängd. Samtliga härskande tankesystem ha varit livsokunnighetens fiktionssystem. Man bör ha klart för sig, att redan den insikten innebär ett jättekälv framåt i verklighetsuppfattning, en häpnadsväckande mental prestation, nödvändig förutsättning för förståelse av hylozoiken.

¹³Det är ingalunda heller givet, att den åskådning många godtagit motsvarar deras egentliga nivå. De ha måst finna en förankring, något fast att hålla sig till, och i regel har det då varit något, som närmast motsvarat den uppfattning de förvärvat i föregående liv. Utan att de själva kanske insett det, har det varit en nödfallsutväg, ett räddningsankare. Tillhöra de sjätte departementet, speciella religionsdepartementet, kämpa de med fanatisk iver för sin tro för att desto fastare kunna övertyga sig själva om att de äro i besittning av den enda rätta sanningen. Esoterikern upptäcker i dylikt verkan av ödeslag och skördelag.

¹⁴I en omvandlingstid då allt förändras är det många, som upptäcka att de icke utrustats med förmågor för att kunna fungera eller icke fått möta förhållanden, i vilka de kunnat finna sig tillräta. Livsodugliga är vad de känna sig.

¹⁵Den våg av skepticism och pessimism, som nu sveper över världen, berövar mänskligheten den kraft, som tillit och förtröstan ge. Att förtvivla är att vägra ta emot vad Livet erbjuder. Det är förräderi mot det embryo till gud, som finns i alla varelser och som kan utvecklas endast genom att individen vägrar att ge upp. Perseverando, håll ut, håll ut, tills dagen gryr! Ty på natt följer alltid dag, och sorgen har en ände. Icke alla inkarnationer äro lika. Och lidandesinkarnationerna äro få emot glädjens och lyckans.

¹⁶Skepticismen är ofrånkomlig reaktion mot det livsokunnighetens auktoritetstyranni, som

under Fiskarnas zodiakepok hållit mänskligheten nere i förnuftslöshetens mörker. Med den ökade förmågan av mentalaktivitet följer ökad reflexionsförmåga (analys och syntes) och kritiskt bedömande. Det blir ökade krav på objektiva ställningstaganden, krav på fakta för allt och att "fakta" ska vara fakta, allt större vaksamhet mot obestyrkta påståenden. För att experter ska respekteras fordras, att de hålla sig inom egna forskningsområden i den mån dessa möjliggöra verklig kunskap. Glädjande är också reaktionen mot moralisternas hatiska aggressivitet och fördömningsstendens, grundad på nedärvda livsokunnighetens tabuföreskrifter.

18.3 Mänsklighetens desorientering

¹De båda världskrigen och ett hotande tredje borde kunna tvinga människorna inse, hur förfelat det politiska och kulturella livet är, hur hjälplös mänskligheten är ifråga om möjligheten bygga en bättre värld, där individuella och nationella egoismen icke får vara bestämmande. När skall mänskligheten begripa, att planethierarkien måste återkallas för att leda den?

²Faktiskt hade andra världskriget kunnat avvärjas. Under sju kritiska år fanns möjlighet att avvända katastrofen. Men Kristus' ande hade gått förlorad i kyrkliga organisationer. För dem gällde endast döda dogmer och teknisk teologi. Den goda viljan var teoretisk och negativ, icke praktisk och positiv. Humanisterna hade ingen verklig förståelse för de värden, som stodo på spel. En allmän oföretagsamhet, slöhet och likgiltighet gjorde sig gällande bland de begripande. Ingenting, som planethierarkien företog sig, kunde väcka dem till mäktig aktion eller att försaka tillfälliga fördelar framför bestående. Individerna var viktigare för sig själv än för mänskligheten. Att Hitler och hans banditgång lyckades så förblinda och förföra, hade djupare liggande orsaker än människorna ännu kunnat inse. Grunden är mänsklighetens urgamla, ohejdade själviskhet, begär efter makt och rikedom med ständigt offrande av allt högre för det lägre. Dylikt måste förr eller senare leda till katastrof. Och vill mänskligheten icke lära sig av de båda världskrigen, att den måste slå in på motsatta vägen mot den hittills beträdda, så äro ännu större katastrofer att vänta. Valet står mellan materieaspekten och medvetenhetsaspekten: vilja vi ha makt, ära, med omätlig hagalenskap, med likgiltighet för nästan eller vilja vi ha mänsklig kultur med riktiga mänskliga relationer?

³Vad är det för "ideal", som präglat Europas politik? Mussolini måste låta det gamla romerska riket återuppstå på bekostnad av hjälplösa, små nationer. Fransk kultur måste bli dominerande och Frankrikes säkerhet väga mer än alla andra hänsyn. Brittisk imperialism har i det förflutna överflyglat andra nationers. Tysk hegemoni med krav på livsrum måste tillgodoses och tyska övermänniskor bestämma över människors liv. Amerikansk isolationism stod i begrepp att låta Hitler få segra. Ryssland har tillräckligt avslöjat sina avsikter. Japan sökte erövra Asien. När skall mänskligheten vakna upp och inse galenskapen i dylik politik? Inse vart det måste bära hän?

⁴Märkvärdigt är att tyska folket, som borde vetat bättre, så länge lät idiotisera sig av militaristerna, dessa våldets förespråkare, och tolererade en odräglig militärregim, som förvandlade individerna till robotar. Hur föga det lärt av sina stora humanister, som det skryter med!

⁵Någon fred på jorden kan det aldrig bli, så länge hatet regerar mänskligheten, alla kritisera varandra, moralisterna fördöma varandra, alla kränka individens rätt att få ha sitt privatliv i fred för andras nyfikenhet.

⁶Samma tillstånd råder mellan nationerna, ett permanent vapenstillestånd med evigt krigshot. Aggressiva folk söka påtvinga andra sina i grunden livsfientliga ideologier. Alltsammans vittnar om att mänskligheten ännu befinner sig i närheten av barbarstadiet. Att den icke kan fatta enhetens lag, förvånar således ej. Men att den icke inser nödvändigheten att tillämpa frihetens lag, visar att den ingenting lärt av historien.

⁷Med rätta hävdar Platon, att det icke kan bli fred mellan nationerna, förrän de ledande statsmännen äro filosofer och filosoferna bli de ledande. Men det förstås. Det skall vara sådana

filosofer, som Platon menade. Och några dylika får man nog leta efter i vår tid.

⁸Teologerna mördade alla, som tvivlade på treenigheten, som inte trodde skrifternas hela verbalinspiration, som inte trodde på häxor etc. Bolsjevikerna mördade alla, som tvivlade på att marxismens groteskt ensidiga teori är absoluta sanningen.

⁹En så stor procent av mänskligheten på civilisationsstadiet har nu börjat tänka principiellt (47:6) och även kunnat uppfatta de lägre perspektivvibrationerna (47:5), att en kritisk tid förestår. Emotionalmedvetenhetens utveckling till attraktionsstadiet (48:2-4) har blivit eftersatt, varigenom en brist på balans mellan det emotionala och mentala uppstått, som kan visa sig prekär. Sådana företeelser, som nietscheanska "övermänniskor" med deras förakt för det mänskliga, vittna om en övermentaliserings, som kan bli fatal. Känslokyla råder mellan människorna i stället för den värme, som kontakten skulle skänka. På lösa grunder och även utan skäl alls tilläggas människorna sämsta tänkbara motiv. Det allt förgiftande skvallret förstärker hatvibrationerna, som genomtränga alla människors emotionalhöljen, och gör det svårare även för dem, som förnimma attraktionsvibrationerna och därför önska att leva i dessa, att hålla sig uppe i attraktionsfären. De dras ner till lägre nivå än deras egentliga, varigenom "allmänna nivån" sänkes. En allmän överskattning av det renodlat mentala kan i längden endast sänka den psykologiska förståelsen för det sant mänskliga. Denna är i nuvarande eon (emotionaleonen) väsentligen emotional och måste som sådan utgöra grunden för rätt bedömning av människorna. Man kan icke heller bygga ett samhälle på avundens princip och icke en lycklig värld med hatet som regulator. Utan allmän välvilja kunna inga lyckliga samhällen uppkomma och bestå. Vi måste lära oss respektera alla såsom människor med människorätt, människovärde och rätt till den lycka attraktionen skänker. Det är hatet, som gör människorna olyckliga och missnöjda med sig själva och alla andra. Att detta icke längesedan insetts, vittnar om den otroligt ytliga insikten om fundamentala psykologiska faktorerna. Första steget till nödvändig radikal förändring är att människorna vägra lyssna till skvaller och reagera däremot. Skvaller förgiftar allas sinnen och förstärker hatet.

¹⁰Man motverkar icke tilltagande förvildning med mera katekes. Man saknar insikt om varpå förvildningen beror, saknar förmåga förstå de verkliga grunderna och orsakerna till påtagliga verkningarna. Laglösheten beror sannerligen icke på för ringa religionsundervisning, vars eviga tjat väcker leda. Hela samhällsandan är förpestad av härskande korrupsionen inom alla livsområden, av förljugenheten och allmänna hyckleriet. Av alla livsblinda äro moralisterna de mest förblindade, de största psykologiska idioterna. Den äldre generationen har gått i spetsen för den allmänna nedbrytningen. De politiska, sociala, ekonomiska omvälvningarna ha vållat total desorientering i livshänseende trots all kristendomsundervisning, som därmed visat sin maktlöshet. Man ändrar icke människor med predikningar. Det vill andra metoder till. Låt rättrådighet, hederlighet, omutlighet, uppriktighet vara de äldres rättesnöre, och man skall icke behöva beklaga sig över ungdomen.

¹¹"Det irrationella är en lika ofrånkomlig och nödvändig faktor i vårt liv som det rationella, och renodlar man det sistnämnda på det förras bekostnad, bli konsekvenserna ödesdiga." Det finns irrationella faktorer i tillvaron såväl som i kulturlivet, vilka endast förmäthenheten kan tro sig om att utmönstra. Detta beror på vår nästan totala okunnighet om livet. Vi ha utforskat endast en bråkdel av tillvaron, och mänskliga okunnighetens inbilskhet tror sig kunna bedöma allt. Visserligen är allt i tillvaron tillgängligt för medvetenheten, men det blir icke förrän vi förvärvat kosmisk allvetenhet.

¹²Övergångsperioden kännetecknas av mentalt kaos i alla avseenden. Tidningarna innehålla nästan dagligen allsköns hugskott under rubriker som gällde det stora vetenskapliga upptäckter. Vad som helst går i folk. Total rådvillhet råder.

¹³Man talar med rätta om medeltiden som "mörka tiden". Men vår tid är ännu mörkare med all sin vetenskap, teknik, civilisation. Den är aningslös om 99 procent av verkligheten.

¹⁴Vi uppleva en formlig massinvasion av klaner på barbarstadiet, vilka ha till uppgift att rasera allt som finns av ansatser till kultur (litteratur, konst, musik etc.). Desorienteringen blir också allt större i alla avseenden. Samtidigt få vi klaner, som levat på gränsen mellan det fysiska och emotionala, allsköns "ockultister", som ofelbart bli offer för emotionalfantasiens illusioner, medialitet, klärvoajans, visioner av alla de slag. De tro sig om att veta allt om egna och andras - föregående inkarnationer och sprida sina villoläror även bland folk, som borde veta bättre men som aldrig fått tillfälle återförvärva sitt gamla vetande.

¹⁵Planethierarkien ber alla att icke godtaga något, som strider mot vars och ens sunda förnuft. Var risken för allsköns illusioner stor under Fiskarnas zodiakepok, är den ännu större under Vattumannens. Denna nya epok är avsedd att möjliggöra förvärv av fysisk-eterisk objektiv medvetenhet inom de två lägsta eteriska molekylarslagen (49:3,4), vilket gör det allt lättare att utföra s.k. magiska fenomen (med hjälp av eterenergi behärska fasta molekylarslaget 49:7). De okunniga riskera falla offer för charlataner inom detta område.

¹⁶Att anhängarna av allmänna opinionen tanklöst säga efter vad andra sagt och det som "står i tidningen", är ju oundvikligt. Men att de, som vilja gälla för kritiska och vederhäftiga, kritiklöst och utan egen undersökning säga efter vad "alla säga", vittnar om kulturstandarderna i stort.

¹⁷Vill man lära känna vår tids allmänna kulturnivå, bör man besöka revyerna för att inhämta deras smak och vett och lägga märke till den tacksamhet och glädje, med vilken publiken visar sin uppskattning av dessa smakprov. De flesta filmer erbjuder också mycket intressant studiematerial.

¹⁸Vår tids människor leva i en sexuellt överhettad atmosfär. Romaner, teater, film, veckopress syssla knappt med något annat. Det sexuella har blivit det centrum, kring vilket känslö- och tankelivet roterar. Det borde åter få bli "god ton" att icke skriva, tala eller läsa om sängkammariinteriörer.

¹⁹Individen på kulturstadiet får i vår tid nöja sig med att leva sitt kulturliv i dagdrömmarnas värld. Han finner knappast någon föda för sin själ i vår barbariska, kulturfientliga civilisation. Det ligger livserfarenhet i vackra visans slutstrof: "Av alla tåg, som kom och for, är drömmens tåg dock bäst."

²⁰Den svenska kvinnans krav på "likställighet med mannen" har naturligtvis icke kunnat göra halt ens inför frågan om "kvinnliga präster". Man har tydligen förbisett, att "likställighet" är en social fråga och icke en religiös, att de religiösa samfundens själva bestämma om behörigheten till sina ämbeten, att det problemet faller utanför samhällets kompetens, ja t.o.m. utanför könsens bedömningsområde. Det skulle hedra dessa omdömeslösa likställighetssträvar att icke oblygt tränga sig fram. Samhället behöver inga präster alls och skulle utan tvivel vara bäst betjänt med att vara utan sådana.

²¹Det görs numera allt för att människorna ska befrias från "arbete för brödfödan". Men hur använda de fritiden? I stort sett till fysiska sysselsättningar. Med den inställningen går det långsamt fram med utvecklingen av mentalmedvetenheten, som ju dock är livets mening och det väsentligaste för människan.

18.4 Allt liv är förändring

¹De olika historiska epokenas särart beror på de departementsenergierna, som under viss epok påverka mänskligheten. Allt som sker är resultatet av dessa energier, som periodvis genomströmma alla mänsklighetens världar och alla former i dessa världar, alltså samtliga naturriken. Utvecklingen är resultatet av växelverkan mellan materiehöljernas medvetenhetsaktivitet och de höljenas genomströmmande medvetenhets-materie-energierna. När förmågan att upptaga och bearbeta dessa upphör, inträder ett kristalliseringsstillstånd, som förr eller senare måste hävas för att ny växelverkan skall komma till stånd. När en "kultur" kristalliserat och därmed blivit hinder för utvecklingen, sprängs den sönder genom att "heterogena" klaner inkarnera, som revoltera mot det oeffterättliga tillståndet.

²Kulturer uppstå och försvinna med jämna mellanrum, sedan de fyllt sin uppgift i mänsklighetens medvetenhetsutveckling. Mänskligheten består av 60 miljarder individer, indelade efter utvecklingsstadier. Kulturer uppstå, när klaner på högre stadier inkarnera, och upplösas, när klaner på lägre stadier få övertaga kulturarvet.

³Civilisation är teknik, tillämpad kunskap om de naturlagar naturforskningen funnit. Den är väl förenlig med okultur, vilket nazism och bolsjevism klargjort för alla med sunt förnuft, om man icke kunnat inse det förut.

⁴Varje nation har fått sig tilldelad en liten andel i denna utveckling, en för allsidigheten icke desto mindre nödvändig del, en liten del av tillvarons medvetenhets-, materie- och rörelseaspekt.

⁵Kulturprofeter komma väl alltid att finnas, som fantisera om kontinuerlig utveckling eller mänsklighetens undergång. Det röjer vår fruktansvärda okunnighet och, än värre, vår okunnighets obotliga inbilskhet och förmätenhet.

⁶Det har talats mycket om den "historielösa" människan och om människan utan kultur utan förståelse för vare sig historia eller kultur. Den historia som bjuds handlar mest om företeelser på barbarstadiet. Och den kultur, som består i modern litteratur, modern konst och modern musik, är parodi på kultur. Vilket allt beror på de inkarnerande klanernas utvecklingsstadium. Vi behöva aldrig befara bli utan historia, ty den finns i kausalvärldens klotminne. Och den kultur de nya klanerna på kulturstadiet ska bygga upp behöver föregås av en grundlig utrensning.

⁷Livsformerna äro nödvändiga för medvetenhetsutvecklingen. Men så snart jaget lärt vad det kan lära i den formen, är tiden inne för dess upplösning, annars skulle den bli ett hinder för fortsatt utveckling.

⁸Utvecklingen är ur materieaspekt formförändring: gamla formers ersättande med nya, mera ändamålsenliga för möjliggörande av medvetenhetsutvecklingen. Denna tillvarons destruktiva sida har okunniga sentimentaliteten alltid uppfattat såsom demonisk. Den är dock en välgärning, nödvändig förutsättning för rikare liv. Motsvarande gäller för tankeformer, kulturformer etc. När de lärt mänskligheten vad de ha att ge, måste de förintas. Men när detta inträffar, tappar mänskligheten sansen och skriar om världens undergång. Då har den glömt alla profetior om en ny himmel och en ny jord (symboliska uttrycket för en ny zodiakepok). Att så förälska sig i formen, att man tror sig ej kunna leva utan den, är bevis på livsokunnighet.

⁹Det är alltid så, när en livsoduglig civilisation och kultur måste förintas för att bereda väg för en mera livsduglig. Människan ser bara sin lilla korta tid och vet icke varför utan tror i sin snusvishet, att hon kan bedöma livsföreteelserna. Hon begriper ingenting, och ju förr hon inser detta desto bättre, ty då slipper hon att göra sig idiotiska föreställningar, som endast hindra hennes fortsatta utveckling.

¹⁰Vår tids kulturförfall visar livsodugligheten i vår gamla kultur. Primitiva klaner ha fått inkarnera i västerlandet för att rasera resterna efter det stora krigets förstörelseverk (1914–1945).

¹¹Inkarnerande klaner på civilisationsstadiets lägre nivåer sakna förutsättningar uppskatta den nedärvda kulturens värden. De utföra ett nödvändigt utrensningsarbete, utan vilket de nya värdena icke skulle kunna göra sig gällande. Man må beklaga denna nedrivning, och många se med sorg och saknad på förstörelsearbetet. Det är icke så lätt att i detta barbari upptäcka de nya, trevande tendenserna till det nya växande, som kräver sin tid för att slå rot men, som när detta skett, raskt nog kan visa sin växtkraft inom det ena området efter det andra. Den nya tidens genier inom särskilt sjunde departementet ska göra sin insats, när tiden är mogen för en ny kultur och uppbyggnadsarbetet kan påbörjas. I full blom kan den icke sägas vara förrän om c:a tusen år.

¹²De nya klanerna ha ingalunda någon tacksam uppgift, när de bli offer för hatet från dels dem som representera det gamla, dels barbarerna, som vilja få husera fritt.

¹³Människorna vilja ha allting bergfast och allting absolut. Men allting är föränderligt och relativt. De olika religionsformerna äro avpassade efter mänsklighetens förmåga av uppfattning. Så snart möjlighet finns att förstå något mer ändamålsenligt och alltså närmare verkligheten, få vi

en sådan form från planethierarkien. Man förstår kanske, varför ingen form är "evärdelig". I själva verket måste nya religionsformer tillkomma med varje ny zodiakepok, eftersom de allmänna föreställningssätten kräva en lämpligare form. Detsamma gäller världsåskådningen. Mentalsystemet ändras ständigt med ökad anpassning till intuitionens kausalideer, så att en gång dessa kunna bli mänsklighetens gemensamma egendom. Ifall evolutionstempot kan hållas, vilket uteslutande beror på fjärde naturrikets individer, så komma om några miljoner år c:a 60 procent av sjätte rotrasen att ha tillgång till platonska idévärlden. De, som ha esoteriska vetandet latent, ha ingen svårighet förstå detta. Att övriga icke kunna förstå eller ens bry sig om att begripa, betyder därvidlag intet. Lagarna för utvecklingen fråga icke efter om människorna godta eller förkasta. Det blir individens ensak, ifall han icke vill söka begripa och därmed fördröjer sin egen utveckling. Det kan icke nog starkt betonas, att esoteriken icke söker några proselyter, icke gör någon propaganda för att övertala. Den, som är färdig med de gamla idiologierna, söker efter förnuftigare förklaring. Esoterikern har ingen anledning söka övertala filosofer och vetenskapsmän att godtaga hans världsåskådning. Dessa få själva söka sig fram på sina olika vägar. Endast det som är resultat av experiment och erfarenhet har något bestående värde såsom en ständigt växande fond att bygga vidare på i undermedvetenheten. Esoterikern har att tillse, att ingen skall behöva vara ovetande om esoteriska kunskapens existens, bli offer för emotionala illusioner och mentala fiktioner, obehövligen för medvetenhetsutvecklingen.

18.5 Planetregeringens plan

¹Allt skeende är verkan av orsaker. Dessa orsaker ligga i det förflutna. För att kunna förutsäga framtiden måste man ha kunskap om lagarna och det förflutna i människans världar (47–49), vilket alltid lever i idévärldens "nu". Inga gjorda erfarenheter gå förlorade. De finnas i individens undermedvetenhet och i de olika klotminnena.

²Givetvis ligga planer till grund för de olika utvecklingsprocesserna. Men i vad mån dessa grundplaner behöva modifieras, beror på deltagande jagens medverkan. Målet är fastställt men icke sättet för dess uppnående, vilket alltid är betingat av individernas insatser.

³Planethierarkien har planen fastlagd inom tämligen snäva gränser (c:a 2000 år), och det är denna plan, som kallas "företseende av framtiden" eller, riktigare, av framtidens möjligheter.

⁴"De ideer rörande medvetenhetsutvecklingen, som ska förverkligas i människoriket, fastställas av planetregeringen och genomförs av planethierarkien." (KOV 2.17.1)

⁵I många fall verka dessa ideer revolutionerande. De idéenergier, som medförde borgerskapets frigörelse, släpptes lösa år 1775; de, som verkade arbetarklassens frigörelse, år 1875; de, som ska frigöra intelligentian från andlig diktatur, slå ner år 1975. Det återstår att avvakta dessas verkan.

⁶Det är planethierarkiens uppgift att övervaka mänsklighetens medvetenhetsutveckling. Det är dess arbete vi ha att tacka för att mänskligheten utvecklats så, att en Platon, en Shakespeare, en Lionardo, en Beethoven kunnat framträda, att människor kunnat förvärva förmågan formulera ideer, konstruera allsköns mentala system inom filosofi, vetenskap, politik, skapa skönhet, upptäcka "naturens hemligheter", utveckla instinkten till intellekt och snart vidare till intuition.

⁷Människorna äro så förblindade av sina av livsokunnigheten ihopfantiserade idiologier (framför allt historiska okunnighetens), att de icke kunna rätt tolka sin egen tids företeelser, upptäcka meningen med det som sker. Detta kan endast esoterikern, som får vetskap om planet-hierarkiens planer för framtiden. Han kan också konstatera, att förutsägelseerna slå in.

⁸"Planethierarkien får på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium icke vidtaga några åtgärder, som skulle påverka mänskligheten i vitala avseenden, utan att därtill frigöra av mänskligheten själv." (D.K.) Mänskligheten har i och med den nya epoken inträtt i ett nytt ansvarighetsstadium. Mer än någonsin tillförne får mänskligheten själv bära följderna av egna åtgöranden. Den har större förutsättningar att förstå livets mening, att utveckla emotionala och mentala medvetenheten, större möjligheter konstatera livslagarnas giltighet. Därmed följer också

större ansvar. Tekniskt sett har mänskligheten också nått därhän, att den kan alldeles utrota organiska livet på vår planet. Ännu är icke "krisen" överstånden. Ännu ha galningar makten att släppa lös förintande energier. Och mänskligheten är ansvarig för den styrelse den skaffar sig.

⁹Ett exempel på mänsklighetens beroende av planethierarkien i idéhänseende utgör följande märkliga uttalande av hierarkiens sekreterare 45-jaget D.K. Ifråga om atlantdeklarationens "åtta punkter" och "fyra friheter" säger han: "Tillräckligt ljus har tillåtits (been permitted) genomtränga genom Buddhas arbete för att leda till en världsvid förståelse för önskvärdheten av dessa formuleringar, och det finns redan tillräckligt med kärlek i världen, frisläppt genom Christos, för att möjliggöra (make possible) godtagandet av dessa formuleringar."

¹⁰Det är en beaktansvärd upplysning om mänsklighetens beroende av ideer och energier från högre världar. Vad som återstår, nämligen genomförandet, är människornas fria val. Men sådan tröghet möter alla förslag till förbättringar i mänsklighetens förhållanden, att Buddha måst sätta såsom en särskild uppgift för sig att hos människorna väcka önskan att få dessa oförytterliga rättigheter också förverkligade.

¹¹De, som undra över att planethierarkien måste överväga, vilka ideer som ska få "lössläppas" över mänskligheten, böra besinna, att ideerna äro energier och att, ifall de icke rätt uppfattas, de bli missuppfattade, ofta med fatala följder. Förståelse måste förefinnas för just dessa och även gärna mottagas.

¹²Vad mänskligheten förlorat genom att fördriva planethierarkien från fysiska världen och låta den ohämmade självskheten råda, saknar mänskligheten möjlighet att inse. Ännu felas en historiker, som klarlägger mänsklighetens elände och fasansfulla lidanden under de senaste tolv tusen åren. I stället förgylles historien med hjältebragder, härförares stordåd, krigens ära och glans, härskares överdåd, diplomaters list, och allt annat uppenbart orätt förhålligas. Historieskrivningen har använts till att förvilliga synen på folk.

¹³Men vad planethierarkien icke fick göra i det synliga fysiska, fortsatte den med i det fördolda. Emotionala, mentala, kausala, essentiala etc. världarna finnas i fysiska världen. De omge oss. Det är en utvecklade mänsklighet, saknande erforderlig objektiv medvetenhet, som ingenting ser och märker.

¹⁴Det finns esoteriker, som icke kunna inse nödvändigheten för planethierarkien att draga sig tillbaka från "världens affärer", låta mänskligheten få sköta sig själv och därmed bli ännu lättare offer för svarta logens makt och råka i "satans våld". Kunskapen om verkligheten och livet måste gå förlorad och desorienteringen bli allt större. De religioner som instiftades voro ynkliga surrogat för förlorade kunskapen och visade sig så småningom på grund av de svartas ingripande bidra till att ytterligare desorientera och idiotisera mänskligheten. Den religiösa fanatismen, som alltid stirrat sig blind på till dogmer absolutifierade ursprungliga mentala ideer, som lösryckta ur sina sammanhang måste förlora sin ursprungliga betydelse (livsvärde), i förening med den mänskligheten behärskande repulsionen, ledde också till en av de värsta formerna av hat, religionshatet, så intensivt, därför att det föreföll så berättigat. Man har ju också så småningom insett, att "odium theologicum", det teologiska hatet, kommer inbördeskrigets broderhat närmast i raseri och vanvett.

¹⁵I och med att planethierarkien drog sig undan, fanns visst fog för mänskligheten att känna sig "övertagen av gud". Fanns det icke ett annat sätt, undra dessa esoteriker, att tillämpa lagen för sådd och skörd? Det är nog en fråga, som endast planethierarkien kan besvara. Gång på gång har mänskligheten rört sig på branten av förintelse, och det blir väl även i vår tid en öppen fråga, om icke makten (denna gång grundad på en vanvettig politisk ideologi) i sitt förintelsebegär också leder till undergång. Hur många gånger än skall mänskligheten behöva börja om från början? Det blir i så fall nu den tredje i ordningen.

¹⁶Men det kommer efter otaliga misslyckanden en dag, då mänskligheten förvärvat så mycket sunt förnuft, att den inser människans oförmåga att lösa sina livsproblem. Den kommer då att

återkalla planethierarkien. Hade den gjort det för tolv tusen år sedan, skulle vi alla ha besparat oss många inkarnationer av onödigt lidande.

¹⁷När planethierarkien återkallats och får leda mänskligheten, komma de politiska, sociala, ekonomiska problemen att "lösa sig av sig själva". Mänskligheten kommer att inse, att fysiska livet är till för att utveckla medvetenheten. Blir denna insikt med åtföljande strävan väl en gemensamhetssträvan, komma c:a 60 procent av totala mänskligheten och de flesta i inkarnation snabbt kunna förvärva allt högre slag av mentalmedvetenhet och miljoner nalkas och uppnå kausalstadiet. Just gemensamhetssträvan med alla inriktade på samma mål kommer att i oanad grad underlätta för alla att oavbrutet nå högre. Gemensamhets känslan, som leder till kontakt med enhetsvärlden, är just den "gudomliga kärleken", som mänskligheten måste förvärva och som utgör den mest påskyndande utvecklingsfaktorn. Det blir icke längre tal om "jämlighet", utan alla känna sig utgöra en enhet, på vilken utvecklingsnivå de än befinna sig. Enhetsenergierna utföra sitt verk, och i den försvinner känslan av olikhet och känslan av isolering. "Själens obotliga ensamhet" är för alltid botad. Alla veta sig ha ett gemensamt mål: uppgåendet i enheten. Att arbeta för planethierarkiens återframträdande är för närvarande den största uppgift en människa kan företaga sig.

18.6 Mänsklighetens uppvaknande

¹Ett tecken på den inbrytande nya epoken är folkens allmänna uppvaknande, vision av en bättre framtid och en okuvlig föresats att förverkliga denna vision: den må kallas en ny världsordning, eller omdaning, förenta nationerna, broderskap, internationell goodwill, ny civilisation, krav på förbättrade förhållanden för alla, allmän trygghet, möjligheter för alla, internationell välfärd. Förståelsen vaknar för att dessa värden måste bli tillgängliga för alla och icke endast för vissa folk.

²I Atlantis ägde människan ingen fri vilja, eftersom hon saknade möjlighet till självbestämmdhet. Numera finns det tendens till fri vilja, yttrande sig i krav på frihet och oberoende, fritt tänkande och rättighet att bestämma över sig själv. Verkligt fri blir viljan först när motivet är det helas väl och icke längre individens. Den stora massan, c:a 85 procent av mänskligheten, är emellertid fortfarande offer för auktoritetsandan, måste läras vad som är rätt och orätt etc. Ännu är det en relativt liten del av befolkningen, som bestämmer i alla viktigare nationella angelägenheter och detta i alla länder.

³Kravet på frihet för alla, rätt icke endast till människovärdig tillvaro, har emellertid även det sin begränsning, ifall det riktar uppmärksamheten på nationella egenheter och rättigheter, religiösa olikheter etc., allt som motverkar internationella tendensen, stärker nationella egoismen.

⁴Båda tendenserna göra sig tydligt gällande, internationell "sharing" och nationell (även rasbetonad) egoism.

⁵Väl vore om den livslagen, att samförstånd och jämn fördelning är enda vägen till överflöd för alla, kunde allmänt inses. Planethierarkien gör vad den kan för att väcka förståelse för den lagen.

⁶Konflikten mellan diktatur och demokrati (verklig frihet är möjlig endast med livslagarna) väcker folk att börja tänka. För första gången i mänsklighetens historia har större delen möjlighet skilja mellan rätt och orätt, mellan "andlig" frihet och förslavande fysiska existensvillkor.

⁷Kanske folk äntligen kan börja inse, att det icke är frågan om att "frälsa själar". De frälsas genom att få lära om i inkarnation efter inkarnation, tills de lärt sig läxan. Det gäller mänskligheten, dess vara eller icke vara. Vi stå på gränsen till självförintelse. Utrotas mänskligheten och livet på vår planet, så dröjer det, innan vi kunna få tillfälle fortsätta vår utveckling, innan nytt liv utvecklats, ny civilisation och kultur bli möjliga. Mänskligheten är totalt okunnig om verkligheten, livet, livets mening och medvetenhetsutvecklingens faktorer. "Where there is no vision, the people perish."

⁸Människorna leva i fysiska världen och äro fysikaliskt inställda. Individer såväl som

nationer och alla deras organisationer äro inriktade på att befordra politiska, sociala, ekonomiska syftemål. Det är den anda, som härskar i världen. Men en stor procent av mänskligheten har dock kommit så långt i sin utveckling, att den borde kunna inse, att detta ej kan vara livets mening, att det är först när människorna insett detta, som de kan få rätta perspektiven på livet och inrätta sig därefter.

⁹Vad planethierarkien har för uppfattning av fysiska livet, enkannerligen mänskligheten, på dess nuvarande utvecklingsstadium, framgår bäst av ett 45-jags utsaga: "Detta är det verkliga helvetet." Något annat finns inte. Men det vi ha räcker.

¹⁰Överallt äro människorna offer för propaganda. För att kunna bedöma den, måste individen se den ur frihetens synpunkt.

¹¹Två grundtendenser ha alltid gjort sig gällande i mänskligheten. Den ena vill broderskap, riktiga mänskliga relationer och osjälviska ändamål. Den andra vill självhävdelse, tillskansa sig så mycket som möjligt med alla medel och oberoende av andras rätt, är aggressiv och ofta grym. Därutöver kunna två grupper urskiljas: den oflekterande stora massan, styrd av propagandan och offer för sina ledare, och de s.k. neutrala.

¹²Dessa neutrala äro lika mycket hinder för utvecklingen som de, vilka bekämpa den. Teoretiskt säga de sig gilla altruismen, men de göra ingenting för evolutionen. Många frukta för att säga något eller handla alls, känna sig hjälplösa. Andra behärskas i sin isolerande överlägsenhet av sina falska livsvärden och vägra beakta ofrånkomlig ansvarighet för vad som sker. Detta gäller om såväl individer som nationer. Dessa neutrala lägga allt ansvar på andra. De teoretisera och spekulera, ge anvisningar men avstå från att ingripa och äro ovilliga att offra något. De dra gärna fördel av andras insatser men vägra att delta i kampen.

¹³Planethierarkien hävdar med skärpa, att i kampen mellan rätt och orätt, frihet eller ofrihet, för eller mot medvetenhetsutveckling, ställa sig de neutrala på fiendesidan, antingen de vilja inse det eller ej. Det finns ingen neutralitet ifråga om evolutionen. Den som ej är med är mot. De aggressiva se i neutraliteten ett berättigande för sig. Pacifism finns inte för planethierarkien, sålänge evolutionen bekämpas. Den förråder icke de sina, dem som kämpa den "goda kampen" mot övervåld och förtryck.

18.7 Den nya epoken

¹I och med att vårdagjämningpunkten år 1950 lämnade zodiakkonstellationen Fiskarna och inträdde i zodiakkonstellationen Vattumannen, började vibrationer upphöra, som under gamla zodiakepoken varit dominerande i vår planet. De ersättas med radikalt nya slag av vibrationer, som påverka såväl fysiska som emotionala och mentala materien och dess medvetenhet. Detta kommer att medföra en radikal omläggning i alla mentala avseenden. Det mentala kaos, som uppstår i mänskligheten, innan dess mentalmedvetenhet kunnat anpassa sig efter de nya slagen av mentala vibrationer, ha vi redan börjat få känning av. Vi få bevittna en våldsam kamp mellan gamla och nya betraktelsesätt, tills nya ändamålsenliga former tagit gestalt (utarbetats av dem som äga förutsättningen härför). En i alla avseenden hel ny kultur blir oundvikligt resultat och övergångsperioden (de närmaste fem hundra åren) blir svår. Enligt planethierarkien har mänskligheten hunnit så långt i medvetenhetsutveckling, att den som aldrig förr kommer att kunna tillgodogöra sig de nya slagen av "vibrationer", nytt slags mentalatomer med nytt slag av medvetenhet. Mänskligheten står inför den största krisen hittills i dess historia, större än i Atlantis, ty nu faller större ansvar på "hela" mänskligheten. Utfaller valet rätt, kan planethierarkien återframtråda.

²Vi leva i en epok, då allt det gamla, som tillkommit under påverkan av sjätte departementets energier, måste ersättas med de nya livsformer, som bli resultat av sjunde departementets energier. Detta kan ses inom växt- och djurvärld. Överallt stöter forskaren på "felande länkar", emedan dessa länkar närmast voro efemära, snabbt försvunna företeelser.

³Motsvarande gäller även inom historien. Övergången från en zodiakepok till en annan kan icke konstateras av historikerna, emedan "länkarna" icke lämnat spår efter sig eller i vart fall aldrig insetts vara "länkar". Allt detta beror på att övergången samtidigt medför en destruktiv period, i vilken mycket av det gamla och även övergående nya snabbt förintas.

⁴Vi stå inför en fullständig revolution i tänkandets värld. Därmed följer också en fullständig omdaning av alla politiska, sociala, ekonomiska, kulturella förhållanden. Den nya epoken kommer att uppvisa totalt nya former, vilket förutsätter intelligent utmönstrande av de gamla formerna inom religion, statsskick, ekonomi och socialidealism. Behovet är stort av människor, som kunna utforma de nya ideerna.

⁵Även i verklighetsuppfattningen bli omvälvningarna stora, och upptäckten av ljusets och ljudets oerhörda energier kommer att revolutionera vetenskapen. Det betyder, att vad som för närvarande gäller även i esoterisk förkunnelse (esoterisk nämligen tills mänskligheten godtagit hylozoiken) blir betraktat såsom föråldrat, bildande en övergång till det nya. Författaren av detta är således fullt klar på att, hur revolutionerande detta nya han förmedlat än må synas vara, det om något hundratal år kommer att betraktas såsom antikverat. Men att få vara en förbindelselänk är också en uppgift. Själva hylozoiken kommer alltid att bestå. Men allt som sagts i samband med densamma för att underlätta förståelsen, tillhör övergångsstadiet. Utvecklingen gör inga språng. Revolution i esoterisk bemärkelse betyder alltså, att vad som förmedlar övergången blir en snabbt övergående företeelse, hur nödvändig den än må förefalla dem som söka bemästra de revolutionerande betraktelsesätten.

⁶Till övergångsstadiet kan man även räkna de ockulta samfund (äkta eller oäkta), som uppstått efter år 1875. Därvid är dock att beakta, att de samfund, som instiftats av satanisterna, komma att visa sig betydligt livskraftigare än det teosofiska, som tillkommit på planethierarkiens initiativ och åren 1875–1920 befordrats av lärjungarna Blavatsky, Besant och Leadbeater. Detta samfund har nämligen icke längre planethierarkien bakom sig och stagnerar därför. De falska samfunden stötts emellertid av de svarta, som med alla medel ska försöka tilldra sig omdömeslösa intelligentians uppmärksamhet och framför allt vädja till människornas obotliga egoism och ha lätt att locka med fördelar i det fysiska. Det framgår också av deras alltid hittills större materiella resurser.

⁷Den nya tiden kommer att medföra en helt ny syn på alla mänskliga förhållanden. Historikerna få lägga om sina betraktelsesätt. Kortsynt nationell politik duger icke längre. Individerna måste känna sin samhörighet med mänskligheten, icke bara med familj och nation. Alla måste få möjligheter att i mån av förmåga förvärva insikt i och förståelse för verkligheten och livets mening. Mänskligheten börjar förstå, att den utgör en enhet och att denna enhet måste vilja allas frihet och självbestämmanderätt. De, som motverka denna strävan, äro mänsklighetens fiender.

⁸Människor äro lika med hänsyn till ursprung (djurriket) och mål (femte naturriket). De äro olika med hänsyn till utvecklingsnivån, som endast innebär en tidsfråga.

⁹Innevarande Vattumannens tidsålder är avsedd att medföra riktiga mänskliga relationer, baserade på rättvisa, allas lika rätt, allas rätt till samma möjligheter oberoende av ras, hudfärg, kön, livsåskådning, avskaffande av brott och själviskhet genom ändamålsenlig uppfostran (motsatsen till nuvarande låt-gå-systemet).

¹⁰Människorna ska läras, att vars och ens åskådning motsvarar uppnådd utvecklingsnivå, att varje nation har det samhällsskick, som bäst passar den men är fullständigt olämpligt för en annan nation. Det är nödvändigt, att såväl individ som nation kan känna fullständig trygghet och icke denna otrygghet, som hittills behärskat mänskligheten.

¹¹Hela mänskligheten måste lära sig, att den kan förliknas vid en enda stor familj med vuxna och barn av olika ålder. Vi ska icke längre sko oss på andras bekostnad. Vi utvecklas snabbast, om vi inse, att den, som efter förmåga gör vad som är möjligt för att hjälpa andra till fysiskt oberoende och mental utveckling, därmed gör sig själv största tjänsten. Detta må vara en finare

form av egoism men är erforderlig på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium. När det icke längre finns behov av dylika motiv, bortfalla dessa.

¹²Den kamp, som nu rasar på vår planet, är i huvudsak aktiverad av energierna från sjätte och sjunde departementet, mellan det gamla kärvordna, nedärva, uttjänta och det nya, organisatoriska och lagbestämda. De tre kämpande ideologierna (diktatur, demokrati, kommunism) utföra sitt förstörelseverk och nybyggnadsverk. När hithörande extrema ideer sammansmält till en enhet, få vi den slutgiltiga världsorganisationen i politiskt, socialt, ekonomiskt och kulturellt hänseende.

¹³Såvida icke ett tredje världskrig med definitivt återfall till barbarstadiet omintetgör alla framtidsplaner, är det meningen att klaner på kultur-, humanitets- och idealitetsstadierna ska inkarnera i sådan omfattning, att de förenade ska kunna övertaga skötseln av vårt klots offentliga liv inom de flesta nationer. Detta är en av förutsättningarna för ett enat statsförbund. Den nation, som därefter bryter mot de fundamentala mänskliga rättigheterna, utesluts utan vidare och isoleras.

18.8 Medvetenhetsutvecklingen i den nya epoken

¹Enligt planethierarkien är den omkring år 1950 inbrytande nya epoken den viktigaste hittills i mänsklighetens historia, i viss mån jämförlig med massövergången av animala "människor" till människoriket genom förvärv av kausalhölje för nära 22 miljoner år sedan. Den tid har kommit, då folk ska lära sig tänka själva, skaffa sig sin egen uppfattning oberoende av auktoriteter, våga tänka annorlunda och också stå för sin mening. Det innebär självinitierad medvetenhetsaktivitet, vilken påskyndar medvetenhetsutvecklingen i oanad grad. Såsom massföreteelse medför den "ömsesidig hjälp", enär alla få uppslag till egna funderingar med ständigt ökad tankefrihet och minskat dogmtänkande. Envar förvärvar sin egen livsuppfattning, sin egen "religion", och klavbindes ej längre av föregivna gudsord eller gudomliga auktoriteter. Människan kan börja tillämpa frihetslagen i allt större utsträckning. Hon lär sig inse, att hon har full frihet att tänka, känna, säga och göra vad hon vill inom gränserna för allas lika rätt, alltså så snart hon ej överskrider dessa gränser. Därmed har frihetslagen trätt i funktion, och alla respektera andras lika rätt, varmed taktlösheter, nyfikenhet beträffande andras privatliv, ävensom alla andra slag av rättskränkningar bli betraktade såsom undermänskliga.

²Den uppväxande generationen av intellektuella kännetecknas av dels kravet på att få "tänka fritt", dels strävan efter kunskap, att begripa och förstå. Den föraktar traditionella förkunnelsen i både religion och filosofi. Tyvärr saknar den fast grund att stå på, söker i alla möjliga och omöjliga riktningar, vilket medfört det kaos de flesta leva i.

³Även mannen på gatan gör sig egna reflexioner och har absorberat ideologier i oförutsedd utsträckning. Den nya civilisationen skall växa fram ur detta masstänkande och icke vara påtvingad av något fävalde. Detta är något hittills okänt i mänsklighetens historia. Det är en sak planethierarkien har arbetat för i snart tvåhundra år. Intelligentians frigörelse från dogmatiskt och auktoritativt tänkande har redan tagit ett stort steg framåt. Allt fler bli känsliga mottagare för de vibrationer, som utgå från planethierarkiens olika departement. Detta innebär icke något påtvingande av ideer, utan envar tillgodogör sig vad som kan användas för utformning av ideer och individuell insats vid lösning av tidens problem.

⁴Den individ, som förvärvat frihet och använder den därmed erhållna makten till att enbart tjäna och hjälpa, får också tillfälle att förvärva objektiv medvetenhet i sina högre höljen: fysisk-eterisk, emotional, mental och kausal objektiv medvetenhet. Därmed följer förmågan att studera materiaspekten och energiaspekten i hithörande världar.

⁵Hittills har det varit möjligt för de sällsynta undantagen (t.ex. rajayogier) att förvärva emotional objektiv medvetenhet (men icke mental). Den enda vinsten därmed var vetskapen om att det fanns högre slags värld än den för alla synliga fysiska världen och alltså det västerländska förnekandet av möjlighet till överfysisk ("metafysisk") kunskap vederlades. Men den fördelen

motverkades av en fatal nackdel, när det är omöjligt för dessa "klärvoajanter" (med enbart emotional klärvoajans) att rätt tolka vad de uppleva i emotionalvärlden, varför man även i det hänseendet fick en mängd felaktiga "ockulta" ideologier.

⁶Den nya tiden kommer att medföra större möjligheter till förvärv av även mental och kausal objektiv medvetenhet och därmed exakt, "naturvetenskaplig" forskning i människans samtliga världar. Därmed bortfalla skrankorna mellan exoterik (religion, filosofi och vetenskap) och esoterik (kunskapen om verkligheten).

⁷Ortodoxa religionernas bruk av ordet "andlighet" vittnar om att de aldrig förstått varom fråga är. Allting är "andligt", som syftar till förståelse, vänlighet, till enhet och gemensamhet, till att frambringa skönhet. Allt är ont, som motverkar strävan efter förfining, osjälviskhet, som söndrar och reser skrankor mellan individer, som föder fruktan och hämndlystnad, som innebär våld och förtryck, förbjuder tanke- och yttrandefrihet.

⁸Individen skall lära sig leva ett både fysiskt och intellektuellt liv. Allt fler komma dessutom att leva intuitivt i idévärlden.

⁹Innevarande nya epok, Vattumannens, underlättar för dem på högre utvecklingsstadier att förvärva mentalvilja i stället för den hittills dominerande emotionalviljan. Det blir då viktigt inse, att endast kausalmedvetenheten möjliggör förvärv av verklig kunskap om verkligheten, livet och Lagen samt det förflutna (historien). Yttre auktoriteter falla bort, och individen måste därför ha tillit till Lagen, vilket medför självtillit. Den som vill det rätta är på rätt väg. Misstag äro oundvikliga, så livsokunniga som vi äro, och det är genom misstag vi lära. Planethierarkien ser icke på våra misstag utan på motiven för vårt handlande. Motiven äro det väsentliga. De visa också allvaret i våra bemödanden.

¹⁰Förmodligen är det endast esoteriker som kunna skönja, hur den esoteriska livssynen sakta och omärkligt arbetar sig in i de allmänna betraktelsesätten. Oupphörligt stöter man på "ideer" av esoteriskt ursprung, vilka trots all förvanskning ha något kvar av sin ursprunglighet och som på grund av sin inneboende verklighetshalt långsamt omvandla tänkandet. Det är fascinerande att iakttaga denna i det kollektivt omedvetna försiggående process.

¹¹Mänskligheten har nu nått ett sådant utvecklingsstadium, att de flesta kunna börja göra egna självständiga reflexioner, icke bara säga efter. Detta, i samband med de stora förändringar inom alla områden, som bli en följd av vår planets inträde i Vattumannens zodiakepok, har medfört en situation utan motstycke hittills i mänsklighetens historia. De, som begagna sig av de under närmaste årtusendet erbjudna utvecklingsmöjligheterna, kunna göra snabbare framsteg än någonsin tidigare.

18.9 Kunskapen i den nya epoken

¹"Vad är det allt i tiden som stått människovardandet i vägen, som försvurit sig att göra människans strävan efter frigörelse om intet?" Ack, det är icke bara i vår tid utan i alla tider. Det är mänsklighetens totala livsokunnighet och desorientering. Det är alla dessa ideologier, som fört mänskligheten vilse och därmed överlämnat åt individen att själv söka finna vägen ut ur djungeln av illusioner och fiktioner.

²Det mentala och emotionala kaos, som mänskligheten i vår tid upplever, är bästa beviset på livsodugligheten i hittills härskande ideologier, beviset på att dessa icke duga till vare sig världs- eller livsåskådning, beviset på att de icke äro i överensstämmelse med verkligheten eller livet.

³Utom all fråga behöva folken vägledning, så idiotiserade som de blivit av alla okunnighetens ideologier i religiöst, socialt och politiskt hänseende. Vad den nuvarande mänskligheten behöver är insikt om tillvarons lagenlighet. Godtycke och självsvåld är laglöshet. Vi bli fria endast genom att tillämpa kunskapen om Lagen. Laglöshet leder till kaos och allas krig mot alla. Friktionsfri sammanlevnad blir möjlig endast genom respekt för allas lika rätt.

⁴Hittills har makten i alla dess former (politiska, militära, administrativa etc.) varit mest åtrådd.

Vi gå mot en epok, i vilken kunskapen om verkligheten kommer att intaga rangplatsen. Framtidens universitet komma att ytterligt differentieras med vitt skilda uppgifter. Nuvarande fakultetsindelningen passade för skolastiska barbarepoken. Högsta slaget universitet blir esoteriskt. Lägsta slaget blir allmänorienterande och historiskt, omöjliggörande fackidioti. Teologiska fakulteten kommer att ersättas med ett universitet för studiet av livsåskådningar, historiska religionsformer och framför allt livslagarna och universalreligionen, visdomens och kärlekens religion med essentialbetoning.

⁵Planethierarkien har beslutat att mänskligheten efterhand skall erhålla verklighetens fakta, så att den kan förstå Pytagoras hylozoiska mentalsystem. Men det räcker icke med att utlämna fakta. De, som sitta fast i sina fiktionssystem eller skeptiskt avvisa nya fakta, måste med effektiv kritik läras inse ohållbarheten i härskande ideologier. Dessa måste raseras trots den indignation detta uppväcker. Hjälper icke enbart saktighet, får man med hammarslag försöka slå in kunskapens spikar i träskallarna. I snart hundra år har planethierarkien genom sina lärjungar försökt få människorna att vakna upp ur försoffningen. Icke en gång de båda världskrigens (nazismens och bolsjevismens omänskligheter) dombasuner tyckas ha kunnat väcka de sovande.

⁶Givetvis tar det tid, innan den hylozoiska livsåskådningen allmänt godtagits såsom enda hållbara arbetshypotesen. Och sedan dröjer det, innan man lärt sig inse vad den medför för konsekvenser i politiskt, socialt, religiöst, filosofiskt, vetenskapligt och kulturellt avseende. Det är ett arbete på lång sikt. De sedan grekiska och romerska "kulturens" och kvasignostikens tider allting genomsyrande, kärvordna betraktelsesätten ersättas icke så lätt med nya oprövade, som ännu sakna de stämningvärden, som erhållas genom känslans och fantasiens arbete, nödvändiga liksom nybyggda husets möblemang för vistelse och trivsel.

⁷Vad stort sker, sker tyst. Planethierarkien gör omärkligt sina förberedelser. De livsokunniga kunna aldrig bedöma "tidens tecken". Från och med år 1875 ha alltfler esoteriska fakta om verkligheten fått bli exoteriska. De olika försök, som gjorts att sätta dessa fakta i system, ha visat sig otillfredsställande. Icke desto mindre ha dessa system haft sin stora betydelse. De väckte återerinnringen till liv hos dem som hade esoteriska kunskapen latent, så att de kunde befria sig från härskande okunnighetens ideologier. Eftersom de flesta av dessa förut invigda icke kommit högt i esoteriska kunskapsgraderna, voro de nöjda med dessa nya, primitiva system. Det beklagliga därvid var, att systemen dogmatiserades, så att de nya system med alltfler fakta, som ständigt tillkomma, avvisades av dem som redan fastnat i ett system. Och så fick man dessa ockulta sekter, som bannlyste varandras system. Emellertid komma de nya systemen snart att visa en sådan påtaglig överlägsenhet, att de gamla systemen överges av de nya generationerna, som få tillfälle att jämföra de olika systemen. Huvudsaken är att de nya systemen få en sådan utformning, att de kunna tillfredsställa filosofers och vetenskapsmäns anspråk på förnuftig orientering och antagbar arbetshypotes. Därmed erhålles en gemensam grund för filosofi och vetenskap. Svårare blir det ifråga om de religiösa sekterna, emedan dessa tillhöra emotionalstadiet och äro otillgängliga för sakskäl. När emellertid intelligentian en gång godtagit esoteriken såsom mest förnuftiga arbetshypotes, finnas utsikter för den att inse nödvändigheten att återkalla planethierarkien såsom ledare för fortsatta evolutionen. Det är det mål, som föresvävade planethierarkien, när den beslöt sig för att låta esoteriska kunskapen få bli allmän egendom. Att oerhörda krafter äro i verksamhet för att omintetgöra denna plan, äro de nya politiska systemen, framför allt bolsjevismen, tecken på. Fascism och nazism, som även voro sådana försök, gingo under i andra världskriget. Vårre blir det tydligen att befria mänskligheten från ryska och kinesiska makterna. Man kan förmodligen endast hoppas, att intelligentian i dessa välden så småningom kommer till insikt om det ohållbara i den härskande ideologien.

⁸Förutsättning för utveckling är gemenskap, är gemensamma erfarenheter, är kunskap (fakta vi få av andra, fakta bearbetade till kunskapsystem). När folk väl fått uppfostran, utbildning, vetande etc. till skänks, vägra de att "vara med längre". Som om de icke stå i skuld till

mänskligheten för vad de fått. Vägra de göra sin insats, så ha de icke heller rätt till kunskap i framtida liv. Ensamma kunna vi icke utvecklas. Det borde minsta eftertanke kunna klargöra, om reflexionsförmåga finns. Vi nå icke femte naturriket utan hjälp av dem i detta rike. Och vi få ingen hjälp, om vi icke hjälpa andra dit där vi själva stå. Skall detta vara obegripligt?

⁹Det finns många sätt att missbruka kunskapen. Man kan vägra vilja lära, fastän man inser kunskapens betydelse. Man kan använda den för att bli överlägsen. Sedan man fått veta, att “det icke är någon särskild brådska”, sedan man befriats från ovisshet, oro och fruktan, så lever man ännu mer obekymrat än förut. Det är icke därför planethierarkien avstår från egen medvetenhetsutveckling, ägnar sig åt att få denna olärliga, lärovilliga mänsklighet att fatta kunskapen. Kunskap medför ansvar. Den saken kan icke nog kraftigt understrykas. Den, som icke villigt och tacksamt lär, skall icke räkna med lämplig hjärna, lämplig ras, nation, släkt, kulturstandard och några livets erbjudanden i övrigt i nästa liv.

18.10 Slutord

¹Det är stora förändringar planethierarkien räknar med under innevarande epok: nytt sätt för människorna att leva och fullständig omorientering i mänskliga tänkesättet. Det är mycket, som behöver göras för att förändra förhållanden och bygga en ny civilisation med nya värden, en civilisation, som skall möjliggöra för planethierarkien att åter framträda.

²Planethierarkien förutser, att de, som under påverkan av de nya energierna uppnå kultur- och humanitetsstadierna, ska aktivt medverka till att politiskt, socialt, ekonomiskt uppbygga en “ny värld”, möjliggörande för människorna att få ökade tillfällen till medvetenhetsutveckling.

³Har enhetsviljan väckts till liv, finner envar alltid någon möjlighet göra sin lilla insats i arbetet för allas väl. Det räcker icke med önsketänkande och vackra teorier. I stället för det vansinniga slöseriet med miljarder på fullständiga onödigheter, lyxiga vanor och nöjen, skulle förnuftig användning av förefintliga resurser möjliggöra en för alla människovärdig existens. Är det omöjligt fatta vad detta skulle betyda för civilisationen och kulturen och för alla, även för de egoister, som räkna med enbart egna fördelar?

Ovanstående text utgör uppsatsen *Vår epok* av Henry T. Laurency.

Uppsatsen ingår i boken *Livskunskap Tre*, utgiven 1989.

Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1989.